

УДК 330.341

В. В. Білоцерківець,
 д. е. н., доцент, професор кафедри політичної економії,
 Національна металургійна академія України, м. Дніпропетровськ

НОВА ЕКОНОМІКА: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ У ДЕФІНІТИВНОМУ ВИМІРІ

V. Bilotserkivets,
 Doctor of Science in Economics, Associate Professor, Professor of department of Political economy, National Metallurgical Academia of Ukraine, Dnipropetrovs'k

NEW ECONOMY: HISTORY AND MODERN IN THE DEFINITIONAL DIMENSION

У статті досліджуються особливості еволюції нової економіки в гносеологічному вимірі. Розкрито основні підходи до розуміння сутності та змісту нової економіки в історичному контексті. Проаналізовано специфіку альтернативних термінологічних рядів нової економіки, що утворились наприкінці XIX та початку XX століть в умовах кардинальних соціальних трансформацій. Визначено співвідношення між новою економікою та економікою колективного капіталізму. Виокремлено та класифіковано альтернативні концептуальні підходи до дефініцій нової економіки та змістовного наповнення даного терміну у сучасній економічній науці, розкрито перспективи їх використання та виявлено внутрішні суперечності та недоліки. Запропоновано застосування полікритеріального підходу до розуміння феномену нової економіки.

In the article examines the features of evolution of new economy in the gnosiological measuring. The basic conceptions exposed of understanding of essence and contents of new economy in a historical context. The paper analyzes the specific of alternative terminological rows of new economy, appeared in the XIX—XX centuries in the conditions of cardinal social transformations. A between is certain new an economy and economy of collective capitalism. Examined and classified the alternative conceptions definitions of new economy and rich in content filling of this term in modern economic science, the prospects of their use are exposed and found out self-contradictions and defects. Application of the math-criteria method is offered understanding of the phenomenon of new economy.

Ключові слова: нова економіка, стара економіка, мережева економіка, високі технології, знання, продуктивність.

Key words: new economy, old economy, network economy, high-tech, knowledge, productivity.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Історія становлення концептуальних основ сучасного розуміння причин та особливостей розвитку постіндустріального суспільства переконує в необхідності вкрай обережного ставлення до вже існуючих теоретичних схем, конструкцій, положень чи тверджень, а також до практичних рецептів, що мають впливати з належним чином сконструйованих формально-логічних доведень. У цьому контексті особливу увагу слід звернути на специфіку формування авангардної ланки постіндустріального суспільства — нової економіки. Питання визначення сутності та змісту нової економіки, її становлення, функціонування й розвитку залишається, з одного боку, надзвичайно дискусійними, а, з іншого — саме їх розв'язання є важливою передумовою ефективного розвитку сучасної високотехнологічної економіки, вдалого пошуку Україною гідного місця в координатах глобальної економіки. Формування несуперечливої теоретичної бази є наріжним каменем ефективної реалізації відпо-

відного комплексу практичних заходів, що мають забезпечити органічне входження національної економіки до світу майбутнього. З огляду на це, особливої актуальності набувають дослідження еволюційного розвитку нової економіки у гносеологічному вимірі, розробка термінологічного апарату її вивчення, що має адекватно відповідати вимогам сьогодення.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Наприкінці XX — початку XXI століття проблеми визначення сутності та особливостей становлення, функціонування й розвитку нової економіки опинились під пильною увагою світового наукового співтовариства. Значна лепта у їх розв'язанні належить, зокрема розвідкам таких знаних науковців, як Е. фон Вайцеккер, Е. Ловінс, Л. Ловінс [1], У. Дайзард [2], Р. Інлегарат [3], П. Пільцер [4] та багатьох інших. Не залишались осторонь від дослідження цього феномену і такі визначні представники

вітчизняної економічної науки, як Ю. Бажал [5], В. Геєць [6], А. Чухно [7]. Умови постійної фіксації в навколишньому світі прикладів обмеженості пояснювальних можливостей "класичної" економічної теорії є яскравим свідченням нерозривності онтології та гносеології, і, на перший погляд, здається, що одвічний зазубень між практикою і теорією цього разу майже зникає. Проте, реальні досягнення в сфері розкриття змісту нової економіки, отримання її несуперечливих дефініцій насправді досі залишаються дещо примарними.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Мета статті полягає у визначенні особливостей еволюції нової економіки в дефінітивному вимірі та трансформації її змістовного наповнення, з'ясуванні перспектив та недоліків альтернативних підходів до розуміння її феномену, визначенні наукових засад її сприйняття на інтегруючій платформі.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Слід констатувати відсутність у сучасній економічній науці однозначного наповнення змісту терміну "нова економіка", визначення вододілу між "старим" чи "традиційним" і "новим" в економічному бутті. Більшість дослідників, що працюють у цій галузі науки, звичайно, обмежуються лише заявами про наявність якісних відмінностей між ними, акцентуючи на інформаційних, знанневих або комунікативних аспектах, зрідка припускаючи в якості критерію розрізнення перманентність економічного зростання, але не конкретизуючи причини цього. Є, навіть, роботи [8, с. 38], в яких сам факт реального існування нової економіки як самостійного, сутнісно відмінного явища піддається сумніву.

Частина дослідників розглядає нову економіку на цивілізаційному рівні [9] як тотожну постіндустральній чи інформаційній економіці та економіці сітьових структур [10], інші визначають її як енергетично залежну надбудову над модернізмом [11], постулюючи разом з тим її інформаційну сутність. Їх опоненти, критично сприймаючи інформаційну моноорієнтацію, роблять наголос на появі якісно нових технологій та кардинальних перетвореннях у продуктивних силах суспільства [12, с. 3—4]. Окремі вчені звертають особливу увагу на інноваційний потенціал, закладений у підприємствах нової економіки галузей, підкоряючи йому процес її визначення [13, с. 5—7], з одного боку, та не надто відходять від дещо поверхового тлумачення її як аморфного об'єднання галузей, які відрізняються наукоємністю, високотехнологічністю та прибутковістю — з іншого. Надання пріоритетності соціальній складовій економічного прогресу, відносинам власності, екстатичні очікування від майбутнього та акцентування уваги на кредитній сфері при одночасному сприйнятті технологічного фактора поступу як другорядного є характерною особливістю інших підходів [14]. У західній традиції на перший план у розумінні нової економіки висувається фактор освіти та зменшення державного втручання [15, с. 4—5] або технологічна складова [16]. Таке широке розмаїття поглядів за відсутності чітко визначених глибинних критеріїв вичленування цього поняття навряд чи можна залишити поза уважним оглядом.

Одним з перших, у 1898 р. термін "нова економіка" застосовує Л. Гронлунд у своїй однойменній праці [17]. Нова економіка, на думку автора, має виступити доповненням "до науки про виробництво та розподіл, у сенсі їх продовження під знаменом соціальної кооперації" [17,

с. 12]. "Нове століття", зазначає дослідник, "інаугурує нову еру", під час якої слід провести ряд реформ, що мають сприяти пом'якшенню "соціальних проблем шляхом покращення економічних умов для найманих робітників". У цьому контексті Л. Гронлунд резюмує, що нова економіка ХХ ст. має стати економікою домінування колективізму, а не індивідуалізму [17, с. 353—363]. Пророцтва вченого в значній мірі виявились візіонерськими, справдившись протягом минулого століття. Проте авторське смислове наповнення змісту терміну "нова економіка" значно відрізняється від сучасного, незважаючи на всю плюралістичність його розуміння. Нова економіка за Л. Гронлундом та нова економіка в сьогоднішніх поліальтернативних редакціях мають надто мало точок взаємоперетинання, аби ці два феномени можна було ототожнювати. Сучасна нова економіка не є еволюційним породженням "нової економіки" Л. Гронлунда, вони генетично непов'язані — це явища цілком різного плану.

Радикально іншого змісту термін "нова економіка" набуває з виходом у 1904 р. в США праці Р. Флемінга "Нова економіка" [18], в якій остання розглядається автором у вкрай негативному світлі. Нова економіка, на думку дослідника, представляє собою економіку, ознаками якої виступають стрімко зростаючі ціни, скорочення реальних доходів найманих робітників та фермерів та збагачення власників великих підприємств. Р. Флемінг звертає увагу на той факт, що, незважаючи на швидко зростаючу продуктивність праці, лідируючі позиції США у випуску промислової продукції, заробітна плата робітників залишається на надто низькому рівні. Особливо рельєфно в такій "новій економіці" проявляється дискримінація за ставками заробітної плати в гендерному та віковому розрізах — жінки отримують вдвічі менше за чоловіків, а заробітна плата дітей втричі поступається зарплаті дорослих чоловіків [18, с. 9—10]. Нова економіка, за інтерпретацією автора, це економіка, в якій капіталісти встановлюють невиправдано високі ціни та привласнюють надзвичайно великі прибутки [18, с. 11—12]. Подібне трактування феномену "нової економіки" у виключно похмурих тонах різко контрастує із сьогоднішнім дещо ейфорійним його сприйняттям, що вочевидь зрозуміло за врахування кардинальних відмінностей на базисному рівні між тодішнім і нинішнім об'єктами дослідження.

За кілька десятиліть термін "нова економіка" піддається ґрунтовному переосмисленню, і він стає дескриптивним відповідником вже для цілком іншого феномена. У 1921 р. з'являється фундаментальна праця видатного німецького дослідника В. Ратенау "Нова економіка", в якій вчений визначає в якості останньої економіки, що "вже не є більш приватною справою, але є справою суспільства" [19, с. 5]. Розглядаючи умови, що склались після завершення Першої світової війни, В. Ратенау констатує, що повернення до попередньої, довоєнної системи господарювання стає цілком неможливим, і за цих, нових умов нагальною потребою стає посилення її соціалізації, встановлення "обмежень економічної свободи", які відбудуться в результаті "поглиблення класової ворожнечі" [19, с. 8—11]. Нова економіка, резюмує вчений, стає невід'ємною складовою нового національного суспільства і нової держави, що формуються у повоєнній Німеччині [19, с. 75—80]. Зрозуміло, що подібна дефініція нової економіки має дуже мало спільного із сучасним змістовним наповненням цього терміну.

Дещо іншу інтерпретацію отримує в економічній теорії поняття "нова економіка" завдяки розробкам аме-

риканського вченого Г. Мінза. Так, у своїй праці "Сучасна економіка в дії" він протиставляє "нову економіку" та "стару економіку". При цьому відмінності між ними полягають зовсім в іншій площині, ніж це розуміється зараз. Нова економіка, з точки зору дослідника, виступає як економіка домінування великих корпоративних підприємств, економіка недосконалої конкуренції, дрейфу від цін, що встановлюються стихійним ринком, до негнучких цін, що адмініструються корпораціями [20, с. 22]. Отже, ціни товарів, що реалізуються в умовах "нової економіки", будуть перевищувати ціни аналогічних товарів в умовах "старої економіки", а обсяг випуску, навпаки, буде обмежуватися, оскільки саме така поведінка продавця є найбільш доцільною з точки зору гонити за прибутком. Втім, поступово термін "нова економіка" відступає на другий план в розробках Г. Мінза, по мірі концентрації зусиль вченого на дослідженні феномену "колективного капіталізму". Тим більше це поняття не застосовується іншими вченими. На довгі десятиріччя термін "нова економіка" в будь-якому розумінні зникає з дефінітивного арсеналу економічної теорії. Його ренесанс, тріумфальне повернення до лексику фундаментальної економічної науки відбулися лише через п'ятдесят років.

Зрозуміло, що відроджений у середині 1980-х років термін мав вже зовсім інше смислове навантаження. Структурні зміни в національних економіках провідних країн, поступове збільшення питомої ваги зайнятих у сфері послуг, вихід її на домінуючі позиції в забезпеченні зростання ВВП, фіксація фактичного відбуття терціарної революції вимагали створення відповідного категоріального апарату. Отже, термін "нова економіка" починає застосовуватися для визначення специфічності терціарної економіки, економіки сервісу, як "нової", на противагу "старій економіці", до якої традиційно відносили аграрну та індустріальну.

Ще одна дефінітивна метаморфоза поняття "нова економіка" відбувається наприкінці ХХ ст. Бурхливі технологічні зміни в американській економіці, наочні приклади формування постіндустріального суспільства вимагали адекватного відтиску на вербально-семантичному рівні. Саме в цей час з'являється декілька взаємно нееквівалентних визначень нової економіки. Так, в 1993 р. відомий американський дослідник У. Демінг запропонував використовувати термін "нова економіка" для позначення економіки, що поступово формувалась у США в повоєнні роки, економіки, виживання в якій вимагає від суб'єктів господарювання постійних інновацій [21]. Це економіка, в якій потрібно безперервно підвищувати кваліфікацію робітників, вивчати навколишнє технічне, соціальне та економічне середовище, "аби не впустити час, коли настане потреба в інновації — новому товарі, послугі або методі" [21, с. 55]. Таке трактування нової економіки вже не знаходиться в когнітивному дисонансі з більш сучасним розумінням її феномену, отримуючи певне віддзеркалення у низці майбутніх варіантів її дефініцій.

Дещо пізніше, у 1994 р. [22] до широкого наукового вжитку впроваджується інтерпретація сучасної нової економіки, насамперед, вже як високотехнологічної економіки. Офіційне визнання феномену неоекономіки в щорічній доповіді президента Сполучених Штатів у 1996 р. [15, с. 4—5] закріплює саме таке смислове навантаження цього терміну, хоч й в досить широкому розумінні, залишаючи значний простір для спроб більш конкретного, змістовного його тлумачення. Лише в 2000 рр. фіксується, що така економіка є "цифровою економікою" [23, с. 5, 75—78], а її зовнішніми ознаками є "от-

римання колосального виграшу, а саме: швидке зростання продуктивності, доходів, низьке безробіття та помірна інфляція, що стали наслідком синергічного взаємозв'язку переваг в технологіях, бізнес-практиці та економічної політики". Департамент комерції США додатково зазначав, що це економіка, яка "завдяки інформаційним технологіям і відповідним інвестиціям забезпечує у вищій мірі продуктивне зростання" [24, с. 242]. У руслі такого сприйняття явища з'являється низка комплексарних визначень основних властивостей нової економіки. Зокрема Д. Піазоло стверджує, що нова економіка асоціюється з інформаційною та цифровою економікою, "високим зростанням, низькою інфляцією і низьким безробіттям" [25, с. 3]. Втім, подальша еволюція змістовного наповнення цього терміну не припинилася як у напрямі експансії предмету дослідження, розширення його контурів, так і його дрейфу, зміни самої екзистенційної локалізації.

Так, К. Келлі інтерпретує неоекономіку як мережеву економіку. При цьому він акцентує увагу: 1) на глобалізаційному контексті змін у технологічній структурі економіки; 2) широкому розповсюдженні благ, аперцептивних на матеріальному рівні та стрибкоподібному зростанні їх ролі в економічному житті; 3) все більш глибоких і всеохоплюючих взаємодій та взаємопереплетінні складових частин нової економіки як мережевої структури [26, с. 2].

Зрозуміло, що поява явища, позначеного комплексом таких ознак, вимагає, в першу чергу, кардинальних змін саме на технологічному рівні. Воно ж, виступаючи їх продуктом, само генерує їх, посилюючи свою інакшість, робить інакшим і навколишній світ. Втім, таке розуміння нової економіки концентрує увагу лише на зовнішніх ознаках явища, об'єднуючи в цілісність сегменти, обрані за досить довільними критеріями. При цьому стрижнева основа нової економіки залишається невизначеною. Вона представляється аморфною множиною різномірних елементів, що може як інкорпорувати нові генетично неспоріднені складові, так і відторгати із свого складу субмножини, відповідно до нестійких критеріїв включення.

Залишаючись на технологічній платформі, на мережевому характері нової економіки наголошує й інший її дослідник М. Кастельс, визначаючи в якості найважливіших ознак цього феномену:

1) зміну в провідних країнах світу пріоритетів у виробництві і споживанні від матеріального виробництва на користь виробництва інформації, інформаційної діяльності;

2) демасафікацію виробництва, поступовий дрейф від створення стандартних товарів і послуг до виготовлення унікальних, штучних благ;

3) зміну в організації виробництва, відмову від ієрархічних, вертикальних взаємозв'язків між підрозділами, централізації в бік формування мережевих взаємозв'язків, переважання горизонтальних взаємодій, децентралізації виробництва;

4) детермінантами зростання продуктивності праці все в більшій мірі виступають новітні технології і, в першу чергу, застосування інформації;

5) на мікро-, мезо- та макрорівні врахування ролі факторів розвитку в глобальному світі стає важливішим за врахування національних факторів;

6) технологічні перетворення набувають революційного характеру, змінюючи самі засади існування людського суспільства, а в авангарді таких трансформацій ідуть інформаційні технології [27].

Проте і в цьому випадку змістовна дефініція нової економіки як цілісності залишається поза межами авторського дослідження, вчений фактично обмежується констатацією низки ознак сучасного варіанту неоекономіки.

У фарватері розуміння нової економіки в сенсі високотехнологічної економіки йдуть і російські науковці, визначаючи її як "такий вплив високих технологій на економічне середовище, що веде до зміни окремих макроекономічних параметрів" [10, с. 138], фактично ототожнюючи при цьому її з мережевою економікою, оскільки "високотехнологічні галузі займаються виробництвом мережевих благ; саме мережі, маючи ряд принципових унікальних характеристик, визначають особливості нової економіки". Насправді такі визначення зовсім не наближають до з'ясування наукового змісту словосполучення "нова економіка".

Більш того, критеріальні ознаки високотехнологічної економіки залишаються в остаточному підсумку фактично не розкритими. Так, окремі дослідники відповідно до критерію високотехнологічності відносять до нової економіки, що сформувалась внаслідок Другої технологічної революції ще на початку ХХ ст. [28, с. 793—796]. Зростання продуктивності в межах подібної "нової економіки" порівняно з кінцем ХІХ ст. є дійсно вражаючим. Масована поява нових технологій, їх широке розповсюдження в ці часи не залишає сумніву в адекватності сприйняття такої економіки як відносно нової, якісно відмінної від економіки Першої технологічної революції. Але, з іншого боку, розуміння нової економіки як економіки, неподібної до старої, домінантної в даний період, страждає низкою недоліків. Така нова економіка з плином часу набуватиме все більшої ваги, а отже, перебиратиме на себе статус домінантної, консервуючись і перетворюючись змістовно на нову "стару". Термінологічний плюралізм неоекономіки дозволяє стверджувати, що свого часу кочівницька економіка була новою стосовно економіки збиральництва, а аграрна — стосовно кочівницькою тощо. Отже, сучасний варіант нової економіки теж у майбутньому поступиться місцем іншій, ставши в процесі трансформації старою. Якщо сьогодні феномен нової економіки асоціюється "з кількома релевантними аспектами: цифровою економікою, інтернет-економікою, мережевою економікою, віртуальною економікою, невагомою економікою, е-бізнесом, е-lance-економікою, економікою знань та інформаційним суспільством" [29, с. 1], то її змістовне наповнення вже через кілька десятиліть залишається для нас загадкою. Вже нові, невідомі нам технології окреслять контури наступної нової економіки, знов лише тимчасово модернової, на місце якої з плином часу заступить ще більш нова економіка майбутнього.

З цієї точки зору нову економіку можна розглядати як найсучаснішу, найбільш просунуту в напрямку майбутнього складову економіки, її частину, що втілює в собі найостанніші досягнення людства в технологічному, консумаційному, організаційному тощо ракурсах. Тож, залежно від динаміки поступу за кожним з них нову економіку в сучасному її вигляді репрезентуватимуть або високі технології у виробничій (як, наприклад, елементи інформаційної, технотронної чи цифрової економік), або нові, незвідані блага (як прояви, наприклад, мережевої чи терціарної економік), або метаморфози у виробничих відносинах (як однієї з основоположних ознак "економіки колективного капіталізму", меритократичної та нетократичної економік) тощо. Проте з появою ще новішого, такі утілення відходять на другий план, позбавляючись попереднього статусу.

З урахуванням цього, слід розглядати нову економіку як передову, локомотивну частину економіки, її авангард, розташований на вістрі прогресу, фронт нового, глибина якого може бути різко диференційована за різними видами діяльності. А отже, в даному контексті "нова економіка" є дещо відособленою складовою частиною економіки, елементам якої в усьому їх різноманітті та їх цілісності притаманна висока схильність до мінливості, оновлення, поліваріативності, трансформації в свої нові версії, інтенсивного включення компонентів, що починають відповідати критеріям нової економіки та виключення тих з них, що цим критеріям більше не відповідають.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК

Змістовне навантаження феномену нової економіки в економічній науці протягом останнього століття пройшло низку радикальних трансформацій, відображаючи й досить близькі, й генетично неспоріднені явища. Сучасна інтерпретація нової економіки має багатоваріативний характер, охоплюючи високотехнологічне виробництво, мережеву, цифрову, інформаційну, знань, меритократичну економіку і т.п. Втім, загальним знаменником усіх підходів є розуміння під новою економікою насамперед явищ, що є незвичними, яким притаманна відносна новизна стосовно звичного загалу традиційної "старої" економіки. Подальші дослідження мають розкрити конкретні механізми становлення та розвитку нової економіки, виявити основні напрями докладання зусиль держави, як передумови забезпечення випереджального розвитку неоекономіки в контексті імперативів позитивної економічної динаміки.

Література:

1. Вайцеккер фон Э. Фактор четыре. Затрат — половина, отдача — двойная. Новый доклад Римскому клубу / Э. фон Вайцеккер, Э. Ловинс, Л. Ловинс. — М.: Academia, 2000. — 400 с.
2. Дайзард У. Наступление информационного века / У. Дайзард. — М.: Прогресс, 1986. — С. 342—355.
3. Inglehart R. Modernization, Cultural Change and Democracy: The Human Development Sequence / R. Inglehart, C. Welzel. — N.-Y.: Cambridge University Press. — 344 p.
4. Pilzer P.Z. Unlimited Wealth. The Theory and Practice of Economic Alchemy / P.Z. Pilzer. — New York: Crown Publishers, 1990. — 226 p.
5. Бажал Ю.М. Економічна теорія технологічних змін / Ю.М. Бажал. — К.: Заповіт, 1996. — 240 с.
6. Геєць В.М. Інноваційні перспективи України / В.М. Геєць, В.П. Семиноженко. — Харків: Константа, 2006. — 272 с.
7. Чухно А.А. Постіндустріальна економіка: теорія, практика та їх значення для України / А. Чухно. — К.: Логос, 2003. — 631 с.
8. Губанов С. Производительные силы: переход к технотронной эпохе / С. Губанов // Экономист. — 2002. — №7. — С. 36—47.
9. Сизов В.С. Новая экономика как "лжеэкономика" / В.С. Сизов // Вопросы новой экономики. — 2009. — № 2. — С. 3—13.
10. Стрелец И.А. Новая экономика и информационные технологии / И.А. Стрелец. — М.: Экзамен, 2003. — 254 с.
11. Зуев А. Электронный рынок и "новая экономика" / А. Зуев, Л. Мясникова. — Вопросы экономики. — 2004. — № 2. — С. 55—71.

12. Мастеров И. Факторы развития "новой экономики" в России / И. Мастеров // Экономист. — 2003. — № 2. — С. 3—12.

13. Валдайцев С.В. Новые контуры экономики XXI века / С.В. Валдайцев // Вестник Санкт-Петербургского университета. — 2001. — Вып. 3. — С. 3—11.

14. Игнацкая М.А. Структурно-функциональный анализ новой экономики / М.А. Игнацкая. — М.: Изд-во РУДН, 2002. — 428 с.

15. Economic Report of President 1996. — Washington: US government printing office, 1996. — 406 p.

16. Klodt H. The Essence of the New Economy / H. Klodt // Kiel Discussion Papers. — 2001. — № 375. — 15 p.

17. Gronlund L. The New Economy. A Peaceable Solution of the Social Problem / L. Gronlund. — Chicago, New York: Herbert S. Stone & Company, 1898. — 364 p.

18. Fleming R. The new economy. How trustmakers have capitalized the American people and made dollar worth fifty cents / R. Fleming. — New York: R. Fleming Pub. Co., 1904. — 20 p.

19. Rathenau W. Die neue Wirtschaft / W. Rathenau. — Berlin: S. Fischer Verlag, 1921. — 88 s.

20. Ware C.F. The Modern Economy in Action / C.F. Ware, G.S. Means. — New York: Harcourt Brace, 1936. — 231 p.

21. Деминг У.Э. Новая экономика / У.Э. Деминг. — М.: Эксмо, 2006. — 208 с.

22. Huey J. Waking up to the New Economy / J. Huey, J. Furth // Fortune. — 1994. — V. 129. — № 13. — P. 36—46.

23. Economic Report of President 2000. — Washington: United States Government Printed Office, 2000. — 432 p.

24. Temple J. The assessment: the New Economy / J. Temple // Oxford review of economic policy. — 2002. — Vol. 18. — Is. 3. — P. 241—264.

25. Piazzolo D. The new economy and the international regulatory framework / D. Piazzolo // Kiel Working Papers. — 2001. — No 1030. — 40 p.

26. Kelly K. New Rules for the New Economy. Ten Radical Strategies for a Connected World / K. Kelly. — New York: Viking, 1998. — 180 p.

27. Кастельс М. Информационная эпоха: экономика, общество и культура / М. Кастельс — М.: ГУ ВШЭ, 2000. — 608 с.

28. Madsen J.B. Equity Prices, Productivity Growth, and the 'New Economy' / J.B. Madsen, E.P. Davis // The Economic Journal. — 2006. — V. 116. — № 513. — P. 791—811.

29. Siebert H. The new economy — what is really new? / H. Siebert // Kiel Working Papers. — 2000. — No 1000. — 39 p.

References:

1. Weizsacker, E. Lovins, E. and Lovins, L. (2000), Faktor chetyre. Zatrata — polovina, otdacha — dvojnaja [Factor Four: Doubling Wealth, Halving Resource Use], Academia, Moscow, Russia.

2. Dajzard, U. (1986) Nastuplenie informacionnogo veka [Begin of Information age], Progress, Moscow, Russia.

3. Inglehart, R. and Welzel, C. (2005), Modernization, Cultural Change and Democracy: The Human Development Sequence, Cambridge University Press, New York, USA.

4. Pilzer, P.Z. (1990), Unlimited Wealth. The Theory and Practice of Economic Alchemy, Crown Publishers, New York, USA.

5. Bazhal, Yu.M. (1996), Ekonomichna teoriia tekhnolohichnykh zmin [Economic theory of technological change], Zapovit, Kyiv, Ukraine.

6. Heiets', V.M. and Semynozhenko, V.P. (2006), Innovatsijni perspektyvy Ukrainy [Innovation prospects of Ukraine], Konstanta, Kharkiv, Ukraine.

7. Chukhno, A.A. (2003), Postindustrial'na ekonomika: teoriia, praktyka ta ikh znachennia dlia Ukrainy [The postindustrial Economy: Theory, Practice and Value for Ukraine], Lohos, Kyiv, Ukraine.

8. Gubanov, S. (2002), "Productivity powers: transition to technetronic age", Jekonomist, vol. 7, pp. 36—47.

9. Sizov, V.S. (2009), "New economy as lying economy", Voprosy novoj jekonomiki, vol. 2, pp. 3—13.

10. Strelec, I.A. (2003), Novaja jekonomika i informacionnye tehnologii [New Economy and information technology], Jekzamen, Moscow, Russia.

11. Zuev, A. and Mjasnikova, L. (2004), "Electronic market and new economy", Voprosy jekonomiki, vol. 2, pp. 55—71.

12. Masterov, I. (2003), "Factors of development of "new economy" in Russia", Jekonomist, vol. 2, pp. 3—12.

13. Valdajcev, S.V. (2001), "The new contours of economy of XXI century", Vestnik Sankt-Peterburgskogo universiteta, vol. 3, pp. 3—11.

14. Ignackaja, M.A. (2002), Strukturno-funkcional'nyj analiz novoj jekonomiki [Structural-functional analysis of new economy], RUDN Publ., Moscow, Russia.

15. Economic Report of President 1996 (1996), US government printing office Washington, USA.

16. Klodt, H. (2001), "The Essence of the New Economy", Kiel Discussion Papers, vol. 375, pp. 1—15.

17. Gronlund, L. (1898), The New Economy. A Peaceable Solution of the Social Problem, Herbert S. Stone & Company, Chicago, New York, USA.

18. Fleming, R. (1904), The new economy. How trustmakers have capitalized the American people and made dollar worth fifty cents, R. Fleming Pub. Co., New York, USA.

19. Rathenau, W. (1921), Die neue Wirtschaft [New Economy], S. Fischer Verlag, Berlin, Germany.

20. Ware, C.F. and Means, G.S. (1936), The Modern Economy in Action, Harcourt Brace, New York, USA.

21. Deming, W.E. (2006), Novaja jekonomika [New economy], Jeksmo, Moscow, Russia.

22. Huey, J. and Furth, J. (1994), "Waking up to the New Economy", Fortune, vol. 129, pp. 36—46.

23. Economic Report of President 2000 (2000), United States Government Printed Office, Washington, USA.

24. Temple, J. (2002), "The assessment: the New Economy", Oxford review of economic policy, vol. 18, is. 3, pp. 241—264.

25. Piazzolo, D. (2001), "The new economy and the international regulatory framework", Kiel Working Papers, vol. 1030, pp. 1—40.

26. Kelly, K. (1998), New Rules for the New Economy. Ten Radical Strategies for a Connected World, Viking, New York, USA.

27. Castells, M. (2000), Informacionnaja jepoha: jekonomika, obshhestvo i kul'tura [Informative epoch: economy, society and culture], GU VShJe, Moscow, Russia.

28. Madsen, J.B. and Davis, E.P. (2006), "Equity Prices, Productivity Growth, and the New Economy", The Economic Journal, vol. 116, pp. 791—811.

29. Siebert, H. (2000), "The new economy — what is really new?", Kiel Working Papers, vol. 1000, pp. 1—39.

Стаття надійшла до редакції 24.02.2015 р.